

La Veu de la Comarca

Redacció i Administració:
Angel Guimerà, 6
VENDRELL

SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, 1'50 ptes. trimestre
Fora, 1'75 :: Extranger, 2'50
Número solt, 15'cts.-Atrassat, 20

TINGUEM FE

Hem tingut la desgràcia de que es produeixin en Espanya els acenteixements dels dies passats. Els estrangers, s'havien quedat sorpresos de la facilitat i tranquil·litat amb que Espanya havia canviat totalment de règim i ara borren la sorpresa perquè es troben que hi ha hagut aquí, com a tota arreu la seva violència i commoció. Ja no té remei. Els pobles virils accepten els fets consumats i continuen el camí emprés. Això es lo que volem faci el nostre país.

Emprò és precis que no s'entregui ningú al pesimisme, perquè nosaltres tenim energia potencial suficient per a sortir endavant, envejats inclús per les demés nacions. No som cap país, devastat o empobrit per la guerra, com altres d'Europa, sino un país amb riqueses naturals i amb una població i superfície suficients per a no ésser objecte de compassions de ningú.

Es cert que els darrers aconeixements son salvatges i vandàlics, però les altres nacions els han sofert també; a nosaltres lo que ens interessa, és que enfront de les baixes passions de l'or de Moscú i a l'organització de les cel·lules comunistes, reaccionem el poder i la societat. El primer ha dit amb tots els tons i per mitjà dels Ministres mes caracteritzats que està disposat a corregir tots els abusos i respecte als ciutadans particulars son bastants el nombre de detenció de ells deguda al incendi o al saqueig, que proven ben clar la reacció. Si segueixen aquestes mides, nostre país pasará promptament el moment tormentós i el seu crèdit es revaloritzarà amb rapidesa.

El deure de tots es procurar que aixís sigui i procurar-ho activament, constituint-se cada ciutadà en un guardià de l'ordre públic i del progrés nacional. Un mes de tranquil·litat moral i material i d'exercici actiu de la ciutadania i es veurà com el crèdit públic s'afirma i robusteix. Però per lograr-ho es necessita despistar l'ambient de lluita civil que alguns pretenen crear. Un Poder public pot ésser enèrgic sense persecucions, uns ciutadans poden ésser fidels a les seves creències, sense violències. I això és lo que volem, i per aquest motiu ens congratulem, del renaixement de la reacció ciutadana contra els professionals del disturbi i del saqueig, tenint plena fé en el exercici del seu deure, i percatarse seronament de la magnitud de la seva misió a desenrotllar, que en aquests moments històrics que estem vivint, poden portar a un pervindre falaguer per tots, d'ordre i justícia, o a un espectacle trist, desesperant, segons el grà d'anís que cada un i aporti en l'afer ciutadà reaccionant contra el disturbi o l'alarma, per complir acurosament, precisament amb mes cura que mai, tots els drets i les obligacions de ciutadania, que assoliran ràpidament el més sorollós èxit, apartant del

grup nombrós de bona fé, els quatre mantecats, professionals del desordre, que podran apartar-se i fer desaparèixer.

Per aquest, l'aconteixement ocorregut el passat dimecres en el carrer de Sant Ramon de la ciutat dels Comptes, ens afalaga, doncs en ell veiem la prova mes clara de les nostres afirmacions i podem dir, que tenim fé en el pervindre.

La crema de Convents

En una interviu celebrada, no fa gaires dies, entre'l President del Govern Provisional de la República, i uns periodistes estrangers, a l'exclamar els darrers havia causat molt mal efecte en llurs respectius païssos, els aconeixements ocorreguts aquests dies en el nostre i per damunt de tot la crema de convents, com una prova d'incultura i salvatjisme, respongué el senyor Alcalà Zamora, que'l Govern també ho comprenia, però que no havia pogut evitar-ho donat el nombre de convents—cità doscents a Madrid i seixanta a València—doncs, si «haguéssim tingut que enviar una companyia per vigilar-ne cada un, no hauriem tingut prou exèrcit, malgrat disposéssim d'un tant nombrós com és el de França».

Estem completament d'acord amb el senyor Alcalà Zamora, en reconèixer, son bastants els convents que existeixen en nostre país, i per tant difícil de guardar tots d'una vegada. Però aquest mateix motiu d'ésser nombrosos, ens fa creure, no s'intentaren in-

cenjar tots al mateix moment, sinó, com ocorregué, després d'un asaltà un altre, donant temps més que prou i suficient, per a què, si bé emprant la sorpresa, s'hagués pogut cometre el primer acte incendiari, no aixís amb els altres convents o Esglésies, que ja haurien pogut ésser vigilades, sinó per una companyia com diu amb molts bons desitjos el senyor Alcalà Zamora, si amb unes parelles de la Guàrdia Civil, bastants, per a espantar, la jovenalla exaltada i sense responsabilitat, principal complicada en aquest barbarisme.

Però no ens hem proposat criticar les declaracions del senyor Alcalà Zamora. L'únicament, comentar-les amb un fet, que, potser, si ell mateix hi hagués parat compte, no hauria dit segurament, ço que va dir. Vertaderament existeixen molts convents a Espanya, a Catalunya, a tot arreu, però no diu el senyor Alcalà Zamora a que es dediquen aquests convents mateixos, és a dir, si son benèfics hospitals, d'instrucció, de recolliment d'infants abandonats etc. amb el que, sols treu a la llum pública ço que pot semblar la part

dolenta, callant la bona, dels dits establiments.

Perquè, si es sapigués, si es digués a Espanya, que un vuitanta per cent dels seus convents, son dedicats, a les obres de beneficència, a l'hospitalització dels infants desvalits, malalts i paralítics, a la assistència de la velleça sola o abandonada, a l'heroic ampar dels lleprosos, a la dels bojos, i maníacs, o bé dels infants que llurs pares abandonaren, potser ens faria una mica de vergonya a cada u de nosaltres, formar part d'aquesta Societat moderna i frívola, que crida molt, vol arrenjar-ho tot, però no té en compte la part crítica de la vida, creada per ella mateixa, en el viure descabellat, quan dona lloc a les desgràcies, que prenent forma en la figura d'un nen o d'un vell, malalt, abandonat i sense recursos, que ha de raure forçosament en un convent, assistit amorosament, gratuïtament, per uns sers abnegats, i mantinguts per la caritat pública, i dels que es diu necessiten tot una companyia, per a poguer resguardar-los, del salvatjisme, d'uns quants, que ha estat comprovat per fotografies i dates oficials, si es poguessin agafar, no tindrien altre càstig, que'l que la llei pot emplear contra els menors i irresponsables.

A. HERNAN

La vida Comarcal

En Gaziol, el brillant escriptor i eminent economista, parlà, en una conferència donada fa algun temps a Girona, del perill de les grans ciutats; feia notar la corrent emigratòria establerta del cam a la petita vila i d'aquesta a la ciutat. I deia amb un notable encert i amb visió clara del moment, que aquesta corrent acabaria per exhaurir la raça, puig cada dia es veia més la nació constituïda per un gran cap (la ciutat en excès poblada) i un cos raquític (el camp apenas sense habitants).

Contra aquesta corrent emigratòria actuaren amb eficàcia els homes de la Mancomunitat, creant en els pobles institucions culturals—escoles especials, instituts i biblioteques—que contrarrestessin l'atracció perniciososa que per als habitants rurals exercia la ciutat, que fessin que la vida camperola pogués tenir quelcom agradós de contrapès contra l'enlluernament produït per la capital.

Devem reconèixer amb jòia que, malgrat haver-se assajat, solament aquesta tendència ha produït uns fruits excel·lents, puig ha obtingut fer que en les comarques hi hagués un nucli intel·lectual que, d'ésser més nombrós, altre fora l'orientació del nostre poble.

Avui la població rural dona un contingent d'intel·lectualitat força notable per la quantitat i la qualitat. En les viles, apartades del brogit de la gran ciutat, hi ha més ocasió i millor motiu per dedicar-se a una profitosa tasca cultural.

No cal parlar de Vendrell on és més remarcable el cas, perquè la cultura vendrellenca és obra única i exclusivament dels seus habitants, sinó arreu de

la província i fins diríem de la regió, s'hi nota un afany d'estudi, una inquietut espiritual força plaent, i que no pot tardar en donar els corresponents fruits.

Examinem la premsa—no vull citar noms perquè tindria de fer un autoelogi—les revistes, els certàmens literaris, els jocs florals, els llibres que's publiquen, i veurem com si bé fins ara, era una Ciutat gran, Barcelona, que irradiava la seva cultura per tot arreu, va canviant-se, i són les viles les que poc a poc creen la seva personalitat, i acabaran per implantar la seva cultura.

La més brillant de les conferències és, a Barcelona, un fet desaparegut; la més humil de les disertacions és, a totes les viles, un esdeveniment; aquest afany de cultura, aquest entusiasme, aquesta voluntat, té que produir forçosament un resultat excel·lent.

Ens en alegrem de que així sigui; de primer, perquè la cultura dels pobles deu renovar-se, ha de rejuvenir-se; l'aportació de l'intel·lectualitat vilatana, plena de vida, de sà entusiasme, sense estar contaminada pels sediments de cultures esgotades o de tendències de capelleta, li farà bé a la cultura general del país; i així com fins ara erem considerats solament com un poble treballador, potser diran amb el temps que som un poble que treballa i estudia, i un altra volta l'història comptarà que des del Mediterrani s'imposarà al món una cultura; unes lleis i unes ciències.

J. G. SANJUAN.

La setmana política

Ultra els esdeveniments luctuosos de la passada setmana pot dir-se que ben poc de nou ha ocorregut en el firmament polític de la nostra terra. Alguns decrets propugnant perquè la tasca de la Dictadura pogués ésser anul·lada i el demés qüestions de vertader tràmit.

Lo que mouria al poble a expressar en un sentit o altre seria conèixer la data de les properes eleccions en les que ha d'apareixer el pensament de la nació decidint-se d'una manera o altre per una modalitat de Govern que tingués més estabilitat de la que han tingut sempre els governs a casa nostra.

Fora de desitjar que en la propaganda es deixés un ample camp per exposar totes les idees, especialment les que tinguin un esperit de tradició i que duguin la defensa dels drets adquirits per les lleis i convencions humanes. També desitjariem que cada u exposés la seva forma de pensar sense embuts ni sense subterfugis de cap mena, perquè encara que podem dir que tots ens coneixem, no és el moment per fer veure blanc ço que és negre i que després no pugui l'elector cridar-se a engany al veure el resultat de certes polítiques. Cada vegada estem més abocats a una anarquia si els homes que amb conciliència del que representa el valor de ciutadania, amb esperit d'ordre i amb els atributs que han sigut sempre les virtuts de les dretes, no fem un esforç perquè la representació del poble caigui en mans de persones de solvència, de prestigi i de moral.

La forma de govern és un detall potser una miqueta més important

del que molts es creuen, però per damunt d'ell hi ha l'esperit dels governants que poden fer que l'organització estatal sigui bona o dolenta; necessitem una consolidació política, però mai una situació anàrquica en la que dominin els professionals de l'avalot i els partidaris del desordre. Nostra nació no és un país propici als experiments socials i per tant cal procedir amb mesura, sobretot en les properes eleccions perquè de les urnes surti ben clara i rodona la voluntat popular que no pot ésser altre cosa que una aspiració d'ordre, de pau i de tranquil·litat.

A Borsa hi ha hagut un pànic injustificat i els valors de l'Estat han baixat bastant de preu, arrastrant en sa caiguda alguns valors industrials, sense que res justifiqués la baixa. Una part ha sigut deguda als esforços que fa el Govern per evitar les especulacions bursatils, que son un veritable joc d'etzar. Creiem que serà pasatjer i que aviat retornarà la normalitat a les cotitzacions dels nostres valors, especialment la moneda, que és la que menys ha sofert en aquesta crisi bursatil.

Per alguns Ajuntaments s'ha demanat la expulsió d'algunes ordres religioses. No creiem que aital de manda sigui molt en favor de l'esperit de llibertat que 'ls mateixos Ajuntaments pretenen encarnar.

Esperem les eleccions properes; però entretant bo és que 'ls homes de dretes fassin examen de conciliència i vegin quin serà el panorama del nostre país, segons les idees que apareixin com a triomfants de les urnes.

JOANET

EN HONOR ALS MESTRES CANSÓ

Diumenge al dematí, al mig del sol que queia en la plaça major de Sarrià, vaig veure un vell d'aquest que van cantant pel món, que cantava tot dret i solemne en mig d'un vol de criatures que se l'escoltaven amb la boca badada. Cantava a grans glopades amb aquest accent estranger que evoca la visió de llargues jornades per camins indefinits envers els llunyans horitzons, travessant camps i ciutats i les muntanyes solitàries i les grans planúries sembrades de viles, tomant sols i serenes i pluges i vents, sempre enllà cantant esbullada la gran barba i la llarga cabellera grisa voleiant, cantant cançons estranyes amb accent estrany a tot arreu, i arreu trovant un vol

de criatures per a escoltar-lo entorn amb la boca badada.

Vaig sentir de seguida quelcom remoures dintre meu, com un desglàs, i tot anantmen poc a poc passeig enllà, me posí a somniar ben dolsament.

—Si jo fos un poeta a vint anys —pensava— i que tingués l'aimada lluny, cridaria a n'aquest home i el faria venir amb mi a seure en qualsevulla recó de pacífica boniquesa, i li dictaria la cansó del meu amor i després d'haver-li fet aprendre encomanant-li que no la oblidés, li mostraria'l punt de l'horitzó vers el llunyà lloc benaurat.

El vell se'n anaria tot cantant, tot cantant la cansó per no oblidar-la, donant-li desseguida son

accent, ajustant-la a l'alegria del moment per la marxa de fresc represa i la paga rebuda.

I enllà se'n aniria la cansó. Els sols la daurarien i les serenes li donarien un misteriós encís, es faria forta amb els vents i dolsa amb les sentors de la matinada; el vell la cantaria llagimejant, en ses majors misèries estenent les mans a un mos de pa, i un dia de bona fortuna la cantaria bàquica tot sent tentines al sortir de la taberna; l'endemà matí, anant ell tot sol pels boscos, seria pura com un reilet d'aucell, i al cap vespre a l'arribar a la ciutat ja tota encesa, es retorseria voluptuosa. I arreu la gent l'aprendria i cadascú a manera. I al vell mateix, sentint-la a cor represa entorn seu, se li aniria transformant, l'aniria tornant a aprendre, sempre vella i sempre nova.

I un dia—jun dia!—arribaria l'home a una bella vila en grossa festa; tota la gent pels carrers entre músiques i en l'aire un batibull de campanes. Bon dia, bon sol faria aquell dematí. I l'home es plantaria al bell mig de la plaça i entonaria la meua cansó d'amor com cant de festa. I ho fora, perquè tothom hi sentiria l'alenar del llarg camí, i els sols i les serenes, i el rastre de les alegries i misèries i el frec de les gentades, i tot això

exaltat per l'amor meu covat a dintre.

Quan hauria finit, grans alabances li ressonarien entorn i molt bones pagues rebria ben de gust donades.

I entre el burgit de la gent sentiria una veu prima i clara dir:—Jo no sé que tinga aquesta cansó que'm plagui en tan gran manera. —I ella girant-se respondria:—No pot ésser sinó que per a vos fou feta. —I llavors explicaria a la donzella com i on li fou dictada.

Llavors ella fortament joiosa li respondria:

—Doncs digueu-li que jo en el secret del meu cor d'igual modo li parlava.

Ara be ¿què us dire? Que aixís anà finant mon ensomni. Mes no finà del tot; perquè aixó era un diumenge. I un altre diumenge, que ja ni pensar-li em semblava, me desvetllí en mon llit, de matinada que encara era fosc, i en mon carrer solitari sentí un pas feixuc i pressós anar-se acostant amb una cansó taral·lejada suauement a flor de llavi. I aquell cant m'era tan dolç que'm semblava cantat no sé com dins mes entranyes, i tenia un tal misteriós encís que jo no sabia si dormia o si vetllava. El caminar feixuc i el cant

lleuger passaren i s'allunyaren de pressa i el carrer restà de nou quiet i solitari. Comensà a clarejar en ma finestra i jo torní a dormir-me; mes el cant m'ha restat en ma memòria. I algú a qui l'he repetit m'ha dit si era una cansó rosellonesa del poble...

Mes jo estic que era la somniada cansó del somniat amor juvenil que'm tornava transformada. I he cregut que tots vivim més del que sembla en realitats misterioses...

JOAN MARAGALL

GALANA

*Resto ferit d'anyorança
per la nina dels ulls blaus,
si el morir proper s'atança
escoltau-me mos germans:
"No vull llosa que'm cobreixi
ni vull flors a mon voltant;
si l'aire ma cara em toca
peasaré que son ses mans."*

A. HERNANDEZ OLIVA

En Abril de 1931

ha entregat el cotxe

Nº 20.000.000

LA MILLOR GARANTIA DELS SEUS PRODUCTES

Agència Oficial pel Vendrell i Comarca

Saló d'Exposició
Oficina i Vendes:

Dr. Robert, 42

Tallers:

Ferrocarril, 3

Telèfon número 5

La Cooperativa d'Electricitat

La Comissió organitzadora, després de realitzats els treballs preliminars, com foren el repartiment de les fulles d'inscripció dels associats, que ja obren totes en son poder, havent donat un resultat altament satisfactori, es dividí en diferents comissions, per a que cada una d'elles anés fent els altres treballs tècnics, que calia portar a cap, tals com demanar pressupostos a diverses cases, per a la adquisició de la maquinària i demés material necessari, colocació de les línies, local apropiat per a la central i la redacció dels estatuts, amb els que s'ha de regir la Cooperativa, quins treballs estan ja molt adelantats, poguent-se assegurar que quedaran llestos dintre breus dies, convocant-se allavors a una assemblea general a tots els que vulguin ser socis cooperatius, a fi de procedir a la constitució definitiva de la societat, aprovar els estatuts i nomenar el Consell directiu, que serà qui deurà tirar endavant el

projecte, acabant allavors ja la tasca de la Comissió organitzadora, que no haurà fet més que'ls treballs de preparació.

V. C. i S.

ESPECTACLES

El dijous a la nit actuà al Teatre Tivoli, donant una extraordinària funció, la Companyia Catalana del primer actor i director Enric Lluelles, estrenant el poema dramàtic «El foc de les Ginestres», del gloriós poeta i mestre en gai saber, En Josep Maria de Segarra, quina obra escrita en vers, està basada en els fets del Corpus de sang, de l'any 1640, en temps de Felip IV. constituint un aixís cant a les llibertats de Catalunya, resultant avui de actualitat, a pesar de remontar-se l'acció a tres segles endarrera. Si bé l'assumpte és tractat amb vigor i valentia, resulta gairebé en tons massa vius i violents, no havent-se pogut representar, segurament fora de les actuals circumstàncies.

En sa interpretació, es vegé que tots plegats no dominaven ben bé

l'obra, que no fa gaires dies que la representen, estant, no obstant, la majoria ben ajustats en sos respectius papers, que tingueren de doblar en sa major part, pel gran número de personatges que hi surten, distingint-se notablement els senyors Lluelles i Parés, aixís com la senyora Peris, en sos respectius papers de Quillém Pujol, Joan el Segador i Agna Maria, sobre els quals pesa tot el pes de l'obra, siguent tots fortament aplaudits, al finalitzar cada un dels nou quadros de que consta el poema, i especialment al acabar-se l'espectacle.

De públic, regular. El decorat, xau, xau; ja que només ens l'ensenyaren a mitjes.

VACARSO.

Llibres rebuts

LA POBRE GENTE, per Dostoyevski. Editorial Maucci. Un volum de 253 pàgines, 2 ptes.

Aquesta novel·la fou la primera que el célebre escriptor rus publicà, i la que li donà la fama que

mes endavant, tenfen que consolidar llurs obres posteriors.

Per el seu estil senzill i conmovedor, va mereixer l'elogi del célebre crític Bielinski, essent el llibre que despertà en ell la vocació literaria abandonant llurs estudis en l'escola d'enginyers Militars de la Capital de Rússia.

Confinat a conseqüència d'un procés polític per haver-se aixecat contra el despotisme, aquest confinament li serví per conèixer la vida terrible de les presons russes, no descansant la seva ploma per sortir en defensa de les persones humils, deixant la seva prosa sensació de novel·lista privilegiat, gran observador de l'ànima humana.

L'obra que ens ocupa, apesar d'esser la primera que publicà, te ja les traces genials del gran novel·lista

La traducció està ben feta i la presentació acurada.

Crònica Local

Notes municipals

L'Ajuntament en sa darrera sessió acordà: aprovar l'acta de l'anterior; complimentar la correspondència i Butlletins rebuts durant la setmana; quedar enterats del resum de recaptació de la primera quinzena d'aquest mes; que quedi sobre la taula per a estudi dels Srs. Regidors els pressupostos remesos per l'Arquitecte senyor Barenys; aprovar i que s'exposi al públic la llista cobratòria de l'aigua corresponent a l'any de 1930; aprovar varies relacions de despeses; quedar enterats de les visites realitzades a les Escoles i del propòsit de la Junta d'Instrucció de millorar dits serveis; deixar fins a nova data el suprimir fires i festes que s'indiquen en les Ordenances Municipals i que en la actualitat ja no's celebren; evitar i prohibir que els nois construeixin fones, el que representa un perill pels viants, així com també prohibir la venda de petarts; que'l llum número 86 situat al Carrer de la Baixada cremi tota la nit; donar el nom del veí Josep Marcó Milà víctima de la llibertat al carrer que ell habitaba o sigui el del Nord; que's digui a la Junta d'Aigües que revisi l'expedient d'arrendament del Molí

CAMIONS

COTXES

Representant exclusiu pels Partits Judicials de
VILAFRANCA, VILANOVA I VENDRELL

JOSEP MARTÍ BERTRÁN

Rbla. Nostra Dona, 4-Telèfon 55 A-B
VILAFRANCA DEL PENEDES

Sub-agent per Vendrell

MIQUEL RIBAS

Doctor Robert, 52 - Telèfon número 45
VENDRELL

tenen el gust de saludar a tota la comarca i oferir-los-hi el

Nou Camió CHEVROLET

2 tones, de 4 metres entre ejes

DIFERENCIAL MES REFORÇAT
NOU EMBRAGUE
EJES EL 100x100 MES FORTS
DOBLE CARDAN

Llantes d'aro
6 frenos potents d'expansió interna
Ejes davanters i pibots més forts
Rodes bassones en neumàtics 30x5 (R.)

SOLS EL "CHEVROLET" TE EL FORMOS MOTOR "CHEVROLET"

No compri sens abans veure'l i provar-lo

FACILITATS DE PAGAMENT

RECANVI PER TOTS ELS TIPUS I MODELS

del Blanquillo; quedar enterats de que el proper diumenge dia 24 hi havia eleccions per elegir un Diputat per la Generalitat de Catalunya i que's presentava per aquest districte l'eminent jurisconsult vendrellenc En Jaume Carner Romeu.

♦ ♦ ♦

La elecció de diputats

Demà, dia 24, com es sabut, han de celebrar-se a Catalunya les eleccions de diputats provincials per assistir a l'Assemblea de la Generalitat que ha de redactar l'Estatut que, després de aprovat per plesbicit serà aixecat al Govern de la República per a que aquest el presenti a les Constituents.

La futura Assemblea serà formada per un diputat provisional per cada districte, elegit en votació pels concejals de tots els municipis que constitueixen els partits judicials.

En quant al nostre, se'ns assegura que reunits els elements republicans comarcals i l'Agrupació Catalanista Republicana d'aquesta localitat, han acordat presentar per a la candidatura de diputat per la Generalitat al eminent jurisconsult En Jaume Carner i Romeu,

fill d'aquesta vila, qui no tindrà contrincant.

♦ ♦ ♦

El dia vint de Maig, mes de les flors i purs amors, sigui el dia senyalat per a celebrar l'enllàs matrimonial dels distingits joves en Jaume Rovira Romeu i la distingida i hermosa senyoreta Josepa Ribas Palau, perteneixents a conegudíssimes famílies vendrellenques, que gaudeixen de unànims simpaties en aquesta localitat.

La cerimònia religiosa se celebrà en l'altar major de nostra església parroquial, que relluia com en les grans solemnitats, beneint la sagrada unió l'Econom-Arxioprest, Rvn. Joan Guilerà, i foren padrins per part del nuvi, en Joaquim M.ª Paláu Rabassó, farmacèutic i el comerciant en Pau Rovira Nogué, i per part de la núvia, en Josep M.ª Roig Recasens, propietari i l'advocat n'Eugeni Esteve Deulofeu, de Barcelona.

Acabada la cerimònia religiosa i en mig de apinyada multitud d'amistats i curiosos que acudiren a presenciar l'acte, s'inicià el desfilé de la lluida comitiva, que amb autos es traslladaren

al domicili de la núvia, on sigueren obsequiats amb un suculent banquet, durant el qual regnà la expansió pròpia en tals actes, acabant tan brillant festa amb un ball amenitzat pel reputat «Quintet Gomis», dirigit pel mestre en Joan Ivern.

Al novell matrimoni, que ha marxat a l'extranger en viatge de bodes, desitgem tota mena de felicitats i una inacabable lluna de mel.

♦ ♦ ♦

Procedent de Barcelona i en direcció a Tarragona, el dimarts d'aquesta setmana creuà nostra vila, en auto, el director general de carrabiners, don Anton Vallejo, acompanyat de llurs ajudants.

♦ ♦ ♦

SEGUERS
Vida-Accidents-Incendis
Josep Olivé
BAIXADA, NÚM. 4

♦ ♦ ♦

El jove comerciant en aquesta plaça en Ramon Bundó Ferran, amic nostre, el dissabte passat va contraure matri-

moni amb l'agraciada senyoreta Encarnació Nin Fernández, filla d'en Francesc Nin Milà, conegut industrial i propietari d'aquesta vila.

Felicitem als novells esposos a l'ensiem que'ls hi desitgem tota mena de felicitats i prosperitats en son nou estat.

♦ ♦ ♦

TAXIS "MANOI"
TELÉFON - 19

♦ ♦ ♦

Amb tota felicitat ha donat a llum una hermosa i robusta nena la senyora na Dolors Sentís Busseu, esposa del conegut sastre en Lauro Sumoy Guasch, particular amic nostre.

Trametem als venturosos pares i demés família nostre més cordial enhorabona.

♦ ♦ ♦

Tal com tenen projectat, demà, diada de Pasqua de Pentacostés, en el tren de les onze del matí, sortiran d'excursió envers a Girona la entitat coral «Lira Vendrellenca», essent el nombre de socis inscrits, principalment coristes, molt nombrosos. A part de les cantades populars, conjuntament amb la massa coral, «Orfeó Cants de Pàtria», donaran una vetllada en el prestigiós Ateneu Democràtic, d'aquella ciutat, la qual promet assolir un resonant èxit.

Desitgem un feliç viatge als nostres coristes, a l'ensiem que una agradosa

estada a l'immortal ciutat de Girona i un bon viatge de retorn de la mateixa.

♦ ♦ ♦

«Tívoli Vendrellenc». — Explèndit programa de cine per diumenge i dilluns tarda i nit: Estrena del magnífic film en dugues jornades «El Conde de Montecristo» projectant se tota la pel·lícula sencera en cada sessió, estant considerada dita cinta com una veritable joia cinematogràfica; completaran el programa «Revista Gaumont» i la de dibuixos sonors «Ku-Kux-Klan».

♦ ♦ ♦

«Centre Vendrellenc». — Programa de cine mixte per a demà, diumenge, tarda i nit: Estrena de la comèdia dramàtica sincronitzada «El hombre y el momento», per Billie Dove; la comèdia muda «El cuarto poder»; completant el programa la revista «Diario Metro» i la cinta còmica «La mar y los peces».

Dilluns, tarda i nit: Sessions completes de cine i varietés. Detalls per programes especials.

♦ ♦ ♦

REGISTRE CIVIL

Naixements: Maria Fernández Pérez, Carniceria 9; Teresa Rubió Brícollé, Prat de la Riba 9; Carmen Sumoy Sentís Prat de la Riba, 2.

Defuncions: Cap.

Matrimonis: Ramon Bundó Ferran amb Encarnació Nin Fernández; Jaume Rovira Romeu amb Josepa Ribas Palau.

IMPREMTA RAMÓN - VENDRELL

Jaume Agustí Quintana

CONTRACTISTA D' OBRES

...

— CONSTRUCCIONS —
DE CIMENT ARMAT
EDIFICIS - FABRIQUES
OBRES PUBLICUES
URBANITZACIONS - PARCS
PAVIMENTATS - REPARACIONS
I TOTA MENA DE TREBALLS
SIMILARS

DEMANEU PRESSUPOSTOS

ARAGÓ, 222
TELÉFON, 11966

Barcelona

BIBLIOTECA DEL HOME DE NEGOCIS MODERN

EL MES COMPLERT QUE S'HA PUBLICAT
EN OBRES DE TECNICA COMERCIAL

Dirigida per els coneguts professors

RAFEL BORI I JOSEP GARDU

Consta de 15 tomos i es ven al comptat i a plaços

Demaneu letalls i condicions a

Josep Montesó, editor

Aribau, 204. - BARCELONA

La Festa de l'Espiga

Quadret líric-dramàtic en un acte, en prosa i vers

ORIGINAL DE
VALENTÍ CARNÉ
i música del Mestre

JOAN IVERN

Estrenat en el Teatre Tívoli Vendrellenc, tarda i nit, del dia primer de Maig de 1931, per la secció d'aficionats de «La Lira Vendrellenca».

PREU: 50 CÉNTIMS

LLIBRERIA I PAPERERIA
Salmerón, 11
VENDRELL

LLIBRERIA CATALONIA
P. Catalunya, 17
BARCELONA

Joan A. Pàmias Castellà

Advocat

ALI-BEY, 3 PRAL.
TELÉFON 50238

Barcelona